

ศิริกานต์ นิเทศวรวิทย์ : อัตราส่วนของความเสี่ยงของการเกิดภาวะกระดูกพรุนในชายไทยวัยสูงอายุที่มี
ไวตามินดี รีเซปเตอร์ ยีน โพลีมอร์ฟิซึม ที่แตกต่างกัน (RISK RATIO OF OSTEOPOROSIS IN THAI
ELDERLY MAN; IN DIFFERENT VITAMIN D RECEPTOR GENE POLYMORPHISM)

อ. ที่ปรึกษา : ผศ. นพ. สมพงษ์ สุวรรณวลัยกร, อ. ที่ปรึกษาร่วม : ผศ. พญ. ปราณี สุจริตจันทร์, 37
หน้า. ISBN 974-17-0815-7.

ที่มาและเหตุผล : ภาวะกระดูกพรุน (Osteoporosis) นับว่าเป็นปัญหาทางสุขภาพที่สำคัญระดับหนึ่ง
ของประเทศ เนื่องจากจะมีผลต่อการเพิ่มปัจจัยเสี่ยงของอุบัติการณ์การเกิดกระดูกหัก โดยกระดูกพรุนนั้น 75%
มาจากปัจจัยทางพันธุกรรม และพบความสัมพันธ์ระหว่างไวตามินดี รีเซปเตอร์ ยีน โพลี มอร์ฟิซึมกับความหนา
แน่นของมวลกระดูกโดย genotype ที่เป็น BB นั้นจะมีค่าความหนาแน่นของมวลกระดูกต่ำกว่าผู้ป่วยที่มี
genotype แบบอื่น ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มีการศึกษาเรื่องนี้ในผู้ชาย

วัตถุประสงค์ : เพื่อศึกษาอัตราส่วนของความเสี่ยงของการเกิดภาวะกระดูกพรุนในชายไทยวัยสูงอายุที่
มี vitamin D receptor gene polymorphism ที่แตกต่างกันและศึกษาถึงการกระจายของ vitamin D receptor
gene polymorphism รวมทั้งความชุกของการเกิดภาวะกระดูกพรุนในชายไทยวัยสูงอายุ

วิธีการศึกษา : ผู้ชายไทยอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไปทำการเจาะเลือดและหา ค่าไวตามินดีรีเซปเตอร์ ยีน โพลี
มอร์ฟิซึม genotyping โดยใช้ขบวนการ PCR โดย Bsm I polymorphism ต่อจากนั้นนำผู้ป่วยไปวัดค่าความ
หนาแน่นของมวลกระดูก ที่ femoral neck และ lumbar spine ($L_2 - L_4$)

ผลการศึกษา : พบว่าในผู้เข้ารับการวิจัยทั้งหมด 98 คน genotype ที่พบมากที่สุดคือ bb ซึ่งคิดเป็น
เปอร์เซ็นต์ได้ 81.6% รองลงมาคือ Bb เท่ากับ 15.3% และ BB พบน้อยที่สุดคือ 3.1%โดยผู้ที่มี genotype ที่มี B
เป็นองค์ประกอบจะมีอัตราเสี่ยงต่อการเกิดภาวะความหนาแน่นของมวลกระดูกผิดปกติที่บริเวณกระดูกสันหลัง
และกระดูกสะโพกเป็น 1.4 และ 0.83 เท่าของผู้ที่มี genotype ที่ไม่มี B เป็นองค์ประกอบ ตามลำดับ และพบว่า
ค่าเฉลี่ยของความหนาแน่นของมวลกระดูกในแต่ละ genotype ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปผลการศึกษา : ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างค่าเฉลี่ยของความหนา
แน่นของมวลกระดูกในแต่ละ genotype